

Knack

Knack

WEBSITE

01/08/2023 - 14:25

#TAZ2023: De Hoe fileert de liefde in tragikomische rollercoaster 'Opening Night'

SENTIMENT

Positief

MEDIABEREIK 784,59K

POSITIONERING 779 woorden

'Spelen is risico. Liefde is risico. Het moet telkens aanvoelen als de eerste keer!' Peter Van den Eede doceert met veel vuur, stemverheffing en handgebaren over de liefde terwijl hij op de rode loper staat. Die rode loper is, samen met enkele transparante gordijnen, zowat het enige decorstuk van deze

[Opening Night](#), gebaseerd op de gelijknamige film van Cassavetes uit 1977 over een steractrice die net voor de première dreigt te crashen omdat een van haar trouwste fans sterft.

Van den Eede staat er, net als de rest van de cast, chique bij. In zijn geval: een zwart hemd, een oudroze kostuum en schoenen van slangenleer.

Maar, er gaapt een kloof tussen Van den Eede en de rest. Hij is de stoorzender van dienst. Hij heeft tijdens de repetities van de voorstelling besloten geen tekst meer van buiten te leren. Dat vernemen we onder meer door filmpjes – geprojecteerd op de gordijnen – die een inkijk geven in het repetitieproces. Van den Eede zal improviseren.

Hij doet dit onder meer tijdens de iconische hotelkamerdeurscène die Broods met Timmermans speelt. Correctie: zou spelen. Want Timmermans krijgt een crisis (meer verklappen zou zonde zijn). Mitch Van Landeghem springt in. Net op het moment dat het spel diep en intiem wordt, breekt Van den Eede in die scène in.

De Hoe gebruikt het meesterschap van De Koe – het hilarische toeval veinzen – om tot de kern van *Opening Night* door te stoten.

Toeval? Niets van. Dit maakt deze *Opening Night* zo sterk. De Hoe gebruikt het meesterschap van De Koe – het hilarische toeval veinzen – om tot de kern van *Opening Night* door te stoten. Die kern? De wereld is als een theatergezelschap en vice versa.

Klinkt saai. Dat is het hoegenaamd niet. Naast de briljant spelende acteurs – Peter Van den Eede, Willem de Wolf, Natali Broods, Carine van Bruggen, Mitch Van Landeghem, Greg Timmermans en Lien Thys – staat er een geheim wapen op scène. Dat wapen is cameraman Shane Van Laer. Hij zit voortdurend met zijn camera zo dicht mogelijk op het spel. Dat levert geen storende, slordige, wazige shots op maar knappe filmbeelden die alle lagen van deze voorstelling haarfijn blootleggen.

Naast de briljant spelende acteurs van De Hoe staat er een geheim wapen op scène. Dat wapen is cameraman Shane Van Laer.

Alle beelden worden geprojecteerd op de gordijnen. Je kijkt naar het podium en ziet daardoor tegelijkertijd minstens drie perspectieven. Het eerste perspectief: je ziet, bijvoorbeeld, een gefilmde smachtscène tussen twee personages. Tweede perspectief: je ziet op de rode loper twee acteurs, geprangd tussen de cameraman en hun collega-acteurs die met hun smartphones de scène belichten. Derde perspectief: je ziet Van den Eede die als een regisseur fronsend rond het tafereel schrijdt en iemand waar nodig een duwtje in de rug geeft om net iets dichterbij de tegenspeler te staan.

Naast die waaier aan perspectieven, zie je ook een gezelschap worstelen met zichzelf. De oude garde worstelt met gekende demonen. De jonge garde kijkt respectvol, (te) stil en wat gegeneerd toe. Daar laten ze enkele kansen liggen. De jonkies stuwen de oude rotten voort maar laten de

frustraties en dada's van die gevestigde waarden nog iets te gewillig toe zonder daar eigen frustraties of gevoeligheden tegenover te plaatsen. Het bonte charisma is er, het lef kan/zal nog ferm groeien.

Dit is detailkritiek. Een luxeprobleem bij een bruisende voorstelling die vaak doet lachen en ook raakt. Wanneer Van den Eede het wervelende spel stopt en zijn collega's foeterend dwingt tot stilstaan en zwijgen, maakt hij een welgekomen [opening](#) – ha! – om het over de kern van liefde, spelen, leven te hebben. En passant tackelt hij het hedendaagse snakken naar persoonlijke vrijheid ten koste van anderen. Hij doet dat in een heerlijke vicieuze denkcirkel. Amusant en prikkelend tegelijk.

Al zanikend zwalpt hij schaamteloos voorbij de grens waarop het vervelend wordt. Op die manier kan Broods – kán, want elk woord is een doordachte schakel in deze uitgekende toneelcarrousel – hem terugfluiten. 'Peter, de liefde is niet alleen risico. De eerste keer passioneel vrijen, is gemakkelijk. Liefde is na de duizendste vrijpartij met elkaar, nog altijd passie en warmte voelen.' Dat geldt ook voor toneelspelen. Dat bewijst deze bende met verve.

[Opening Night](#) van De Hoe ging op 27 juli in première op Theater Aan Zee en gaat vanaf 18 oktober uitgebreid op tournee door Vlaanderen en Nederland. dehoe.be

[Els Van Steenberghe](#)